

Biserica „Sfântul Nicolae” din Ciudei, model de pastorație multietnică în Bucovina de Nord

Biserica din Ciudei e situată în centru satului, fiind și cea mai veche din localitate. Stilul ei, caracteristic sfârșitului de secol XIX, se îmbină frumos cu turele așezate pe lăcaș mai târziu. Curtea bisericii are câteva construcții și mormintele preoților care au slujit de-a lungul vremii, începând cu ctitorul și până la cel mutat la Domnul în anul 2000. Tot acolo odihnește preteasa părintelui Vasile Popescu, tatăl actualului paroh, Nicolae Popescu. Grija pentru păstrarea credinței și frumusețea slujbelor caracterizează această familie frumoasă, care păstorește locuitorii satului, indiferent de naționalitatea acestora.

Chiar deasupra Putnei, peste granița de nord a României, se poate intra printr-un punct de frontieră mai mic, în localitatea Crasna, iar apoi în Ciudei. În prezent, acest punct de trecere a frontierei este închis și trebuie să faci un ocol de câteva zeci de kilometri pentru a ajunge acolo, trecând prin orașelul Storojineț, centru raional.

În satul Ciudei din regiunea Cernăuți sunt trei biserici. Cea mai veche dintre ele este cea a Parohiei „Sfântul Nicolae”, care e păstorită de părintele Nicolae Popescu.

Biserica datează din 1883 și a fost sfințită de Mitropolitul Bucovinei și Dalmației Silvestru Morariu Andrievici, în 1886. Paroh atunci era ctitorul bisericii, părintele Nicolae Cărăuș, care este înmormântat în curtea bisericii. Lăcașul a mai fost renovat și modificat parțial. Zidurile au rămas intacte, doar turlele au fost modificate.

Satul acesta a fost întotdeauna românesc. În perioada URSS au fost aduse mai multe familii din Rusia și, astfel, avem câteva familii de ruși. În perioada austro-ungară aici au locuit, pe lângă români și ucraineni, familii de nemți, polonezi și evrei; s-a păstrat și cimitirul evreiesc. După 1990, au apărut mai multe denominațiuni neoprotestante la care au aderat un număr de familii din sat. Biserica nu a fost închisă în timpul Uniunii Sovietice, preoții de aici păstorind credincioșii din întreaga comună. Preot în ultima perioadă sovietică era părintele Ioan Strugaru. Biserica ține de Protoieria Storojineț din cadrul Mitropoliei Cernăuților și Bucovinei.

Slujbă bilingvă cu un cor mixt deosebit

Am ajuns la Ciudei în data de 7 iulie, ziua pomenirii Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul, conform calendarului iulian neîndreptat. Părintele paroh Nicolae Popescu m-a întâmpinat la poarta bisericii unde slujește și mi-a povestit cu bucurie despre toate activitățile frumoase pe care le desfășoară. Cum slujba încă nu se terminase, am intrat puțin în biserică, apoi am trecut pe lângă mormântul mamei sale, spre casa parohială, unde am putut sta de vorbă.

Părintele Nicolae mi-a spus că programul liturgic al bisericii este mai mult în zilele de sărbătoare și duminica, având Vecernia și Utrenia în ajun, de la ora 16:00, iar în ziua praznicului sau duminica se săvârșesc ceasurile, acatistul zilei și Liturghia. Slujba este în mare în română, dar se cântă și în slavonă, mai ales acum, când sunt refugiați din estul Ucrainei.

Lângă biserică se află o fântână și o clopotniță. Tatăl părintelui Nicolae Popescu, părintele Vasile Popescu, a venit în anul 2000 la Ciudei, de unde era originar. A construit o casă parohială unde să se desfășoare întrunirile de după slujbă, parastasele, agapele și mesele de hram.

Ajutor grabnic pentru refugiații din calea războiului

Parohia a primit mulți refugiați, odată cu începerea războiului în Ucraina. Cei mai mulți au plecat deja, în zilele sosirii mele acolo fiind doar o familie din Harkov. Parohia Ciudei a reușit să ajute mulți refugiați mai ales cu ajutorul pachetelor sosite de la Patriarhia Română, prin Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților. Chiar din primele

zile de război au venit multe ajutoare umanitare, părintele Nicolae împreună cu fratele său, Dimitrie, de asemenea preot, dar la Kiev, a mers personal la vamă, de unde luau în primire ajutoarele și, prin intermediul Centrului mitropolitan de la Cernăuți, le distribuiau spre zonele estice afectate de război. În ultima perioadă, ajutoarele umanitare au fost distribuite mai ales în satele românești din regiunea Cernăuți, care au sprijinit foarte mult refugiații.

Studii la Kiev și pastorație în satul natal

„Am făcut studiile în perioada 2000-2010 la Academia Movileană din Kiev, ne-a spus părintele Nicolae, întemeiată de Sfântul Mitropolit Petru Movilă, pe când era stareț la Lavra Pecerska. Aceasta este cea mai veche școală teologică din spațiul slav. După absolvirea Academiei Teologice din Kiev am fost angajat doi ani la Departamentul de relații externe bisericești al Bisericii Ortodoxe din Ucraina. După moartea Preafericitului Părinte Vladimir al Kievului m-am retras în satul natal, unde am preluat parohiatul de la tatăl meu. Nu știam că la Kiev va merge tot un mitropolit din zona noastră, care ne cunoaște de mici copii. Am patru fete cu vârste între 4 și 9 ani: Anastasia, Xenia, Irina și Tatiana. Pe soția mea, Diana, am cunoscut-o la Bruxelles, deși e din satul nostru”.

Oamenii satului, credincioși și apropiați de Biserică

Despre păstoriții săi, părintele Nicolae mi-a spus: „Bucovinenii reprezintă un popor foarte apropiat de Biserică. Cei mai mulți frecventează slujbele bisericii. Suntem alături de ei în bucuriile și necazurile lor. Mergem cu Boboteaza să le binecuvântăm casele, să le vedem familiile de aproape. Tradiția sfeștaniilor este aici numai la casele nou-construite. Lucrăm la biserică și cu copiii din sat, care vin să cânte la cor. I-am adunat la sfințirea Altarului și atât de mult le-a plăcut aici, încât au continuat să vină de atunci. Așa s-a format corul de copii. Ei au învățat răspunsuri liturgice, colinde, au fost și în pelerinaj la Kiev. Sunt de la școlile din sat, cea cu predare în limba ucraineană, unde sunt cei mai mulți copii, dar și din cea cu predare în limba română, al cărei număr de elevi se diminuează de la an la an, pentru că nu există perspective în Ucraina pentru învățământul în limba română. Sunt 500 de copii la școala ucraineană și 200 la cea românească. Le predau copiilor învățătura de credință în fiecare sâmbătă, la amiază, iar marțea și joia, după-amiaza, facem repetiții la cor”.

ziarullumina.ro